

EL TEMPS

“A Europa, el que necessitem és revitalitzar l'economia”

Uns dies abans de la seva visita als Estats Units, la cancellera alemanya Angela Merkel va criticar l'empresonament sense judici dels sospitosos de terrorisme que aquest país reté a Guantánamo. Vet ací alguns extractes de l'entrevista que li va fer l'“Spiegel”, que fan referència a qüestions de política internacional.

Darrerament, hi ha força harmonia en matèria de política exterior, cosa que desconcerta bastant, perquè aquest és el punt en què, abans, les diferències eren més evidents. La relació amb els EUA encara és distant, mentre que la que manteniu amb Rússia és amistosa. Quines diferències hi ha entre vosaltres i el Partit Socialdemòcrata (SPD)?

—El ministre d'Afers Estrangers, Frank-Walter Steinmeier, i jo mantenim una relació de treball excel·lent. No puc descartar que hi pugui haver algun tipus de discrepància futura en alguna qüestió concreta, però, de moment, estic contenta, tot rutila.

—Segons l'administració dels EUA, és legítim enfonsar els presoners sota l'aigua gairebé fins ofegar-los. Vós penseu que això és acceptable?

—A Alemanya, vam tenir un debat semblant al voltant del segrest de Jakob von Metzler, el fill del famós banquer, l'any 2002. Aleshores, però, la qüestió era si consideràvem legítim amenaçar i emprar la tortura per tal de salvar la vida d'un xiquet. El debat públic que es va obrir va demostrar que, segons la gran majoria de ciutadans, el fi no justifica els mitjans, ni tan sols en un cas com aquell. Sóc d'aquest parer, també.

—Esteu d'acord amb la posició del ministre de l'Interior, Wolfgang

Schäuble, segons el qual, la lluita contra el terrorisme exigeix l'ús d'una informació, encara que s'haja obtingut a partir de la tortura?

—No pas en un procés penal. La informació obtinguda en circumstàncies sospitoses no pot ser utilitzada en els procediments legals, en un estat constitucional. Però sí que podem tenir en compte totes les dades de què gaudim a l'hora de prevenir les amenaces. Què fariem, si no, quan els serveis d'intel·ligència d'un altre estat ens ofereixen informació sense garanties pel que fa a la legalitat dels procediments d'obtenció? Ignorar-la? No pot ser. Tenim el deure de garantir la seguretat dels nostres ciutadans.

—Aleshores, per tal de prevenir l'amenaça, els oficials alemanys podrien ser enviats a la presó de Guantánamo a interrogar presoners?

—Un centre com el Guantánamo, tal i com és ara per ara, no podria, o no hauria de continuar existint, a la llarga. Hem de trobar altres maneres de tractar els presoners. Per mi, això és indiscutible.

—El vostre partit, abans, posava molt d'èmfasi en l'“amistat” germanoamericana. Ara parleu de “relacions” a seques. Aquesta minva d'intensitat, és deliberada?

—Per favor! Si voleu ho dic: l'amistat germanoamericana. Està millor així? Filem prim, eh? El que pretenc és

millorar la qualitat i el contingut de les relacions entre els EUA i Alemanya.

—La paraula “amistat” és, també, vàlida, a l'hora de descriure la relació amb els russos?

—Té més a veure amb una aliança estratègica. Al meu parer, encara no compartim tants valors amb Rússia com amb els EUA. Per altra banda, ens interessa de totes totes que el desenvolupament de Rússia es faci en la direcció correcta.

—Considereu Vladímir Putin “un demòcrata impecable”, com el va anomenar una vegada el vostre predecessor?

—M'agradaria que Rússia esdevinguera tan democràtica com fóra possible. Però quan jutgem Rússia hem de tenir en compte d'on ve el país. No podem transportar-hi esquemàticament el nostre concepte de democràcia. Cal dir, però, que em preocupen molt alguns dels esdeveniments recents, com ara les lleis contra les organitzacions no governamentals que han aprovat.

—Putin va fer ús del gas natural rus en la disputa que manté contra Ucraïna. Com hi hauria de reaccionar occident?

—Ha quedat clar que una qüestió econòmica com és la compra i venda de gas és també profundament política. Em fa la impressió que el president rus també ho ha entès així.

—Quines són les inferències polítiques de l'incident?

—En primer lloc, que necessitem mantenir relacions estables amb Rússia. En segon lloc, que hem de fer els possibles per estalviar energia, i per aconseguir-la per diverses vies. No ens podem permetre una dependència total.

—És a dir, que voleu prescindir progressivament del gas natural rus?

—A la llarga, dependrem del gas natural rus. Però no solament del gas natural rus. Hem de planificar clara-

ment d'on volem que vinga la nostra energia al llarg de les properes dècades.

—Aquesta qüestió forma part d'un debat més aviat d'abast europeu?

—La Unió Europea també s'ho haurà de plantejar. És una qüestió d'una importància econòmica i d'estratègia política tremenda.

—La premsa internacional va considerar la vostra primera aparició davant la UE, a la cimera de Brussel·les, tot un èxit. Però els alemanys pagaran cars els vostres compromisos. La vostra contribució econòmica augmentarà en 2.000 milions d'euros nets anuals, aproximadament. És aquest el preu que esperava Angela Merkel, la bona europea?

—L'acord al qual vam arribar el mes de desembre del 2005 és força bo, tant per a Europa com per a Alemanya. Europa va demostrar la capacitat d'actuació que té, i ara es pot concentrar a millorar la competitivitat. Alemanya pagarà encara menys del que el compromissari a Luxemburg, el primer ministre Jean-Claude Juncker, va preveure al mes de juny. Els pagaments bruts d'Alemanya no arribaran a l'1% del nostre PIB. De la mateixa manera com fan els altres, Alemanya demostrarà la

seua solidaritat, tot contribuint a una UE ampliada, per això els fons estructurals que ens arribaran seran menors que en el període anterior. Era il·lusori pensar que, amb deu nous membres de l'Europa central i de l'Europa de l'est, pagaríem menys i se'ns tornaria més.

—Com veieu el futur de la Constitució europea, que va patir l'any passat alguns revesos en diversos referèndums?

—Una opció és aplicar-ne algunes parts, i bandejar-ne d'altres, sense saber cap on anem. Això aniria en detriment de l'equilibri general, i per això crec que ens hauríem d'embarcar una altra vegada en la discussió sobre els continguts. M'agradaria que Europa continuara amb aquesta idea de la Constitució, i jo mateixa pense fer campanya a favor d'ella.

—La presidència rotativa de la UE, que us correspon l'any 2007, us sembla una bona oportunitat per resoldre-ho?

—Sí que ho és, però encara hi ha molt per discutir. Al capdavall, no es tracta únicament de les preocupacions dels holandesos i dels francesos. Hi ha grans reserves al Regne Unit, i fins i tot

als països escandinaus, que s'hauran de resoldre.

—Però com?

—Escoltant, parlant-ne, convenent i assolint èxits econòmics. A Europa, el que necessitem és revitalitzar l'economia, crear llocs de feina, apostar per la innovació i generar confiança.

—Ens equivoquem si pensem que heu fet de la política exterior la prioritat del vostre mandat, potser amb la intenció d'escapar dels problemes interns que us aclaparen?

—Certament, us equivoqueu. Els esdeveniments ens han obligat a esmerçar molts esforços en política exterior. Penseu només en les sessions de negociació maratonianes a la cimera de la UE. El fet que el pressupost financer figurara dins l'agenda va augmentar la importància de la reunió. El mes de març es compliran els meus cent primers dies al càrrec. Estic segura que, aleshores, quan feu l'anàlisi, notareu que s'han equilibrat els èxits en política exterior amb d'altres en matèria de política interna.

*Ralf Neukirch, Stefan Aust
i Gabor Steingart
© Der Spiegel – EL TEMPS
Traducció: Maite Insa*